

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. IV. Vtrum sacerdos consecrans teneatur sumere hoc Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

licentia hoc Sacramentum ministrandi, cum id nullo iure habeatur: nam Trident. sess. 23. cap. 15. de reformatione, solum requirit approbationem, ut quis possit confessiones secularium audire, quibuldam tamen in locis usus obtinet, ut sacerdotes non pastores approbentur ab Ordinario, ut possint Sacramenta ministrare, qui seruandus est ijs locis, quibus viget.

Aduerte 3. non semper requiri expressam licentiam, ut sacerdos non pastor hoc Sacramentum ministret, sed sufficere tacitam, qualem videtur concedere pastor ijs sacerdotibus, qui in eius Ecclesia communiter celebrant: cum enim parochiani promiscue communicant in quouis sacro, quod in templo parochiali celebratur, non repugnanti- bus parochis, signum est eos tacite consentire, ut sacerdotes celebrantes in sua Ecclesia suis paro- chianis Eucharistiam praebeant. eandem videntur concedere peregrinantibus ad pia loca, cum ipso usu constet illis indifferenter praeberi communio- nem a pastore loci vel alijs ibidem celebrantibus, eadem venia videtur tacite concedi, quando in aliquo loco sunt indulgentiae ad quas promeren- das requiritur communicatio, idque usu comprobant- te tacentibus parochis: nam constat, quod licet in aliqua ciuitate sint privilegiati, apud quos licet communicare, similiter quamuis aliquis posset fa- cile communicare in propria parochia, nihilominus plerique communicant in loco ubi debent indul- gentiae obtineri non contradicentibus parochis, & proinde tacite concedentibus suis hanc faculta- tem. Denique in mortis periculo, si non adit pas- tor nec alius habens potestatem, censetur con- cedere facultas à iure praebeendi viaticum, etiam si sa- cerdos alijs non possit hoc Sacramentum ordina- re ministrare, quia Ecclesia non censetur velle priuare hominem viatico & Sacramento ad salu- tem ita utili, & interdum necessario, propter ab- sentiam alicuius habentis facultatem, immo eo casu in defectum sacerdotis potest Diaconus mi- nistrare ex tacita iuris concessione.

Petes 1. vtrum, ut sacerdos non pastor possit ali- cui hoc Sacramentum ministrare, requiratur prae- sens concessio expressa, vel tacita, an vero sufficiat spes futura satisfactionis?

Resp. hanc spem sufficere, nam cum Eucha- ristiae distributio non sit intrinsece actus iurisdic- tionis, non requirit praesentem voluntatem pasto- ris, sed sufficit rationabiliter praesumpta futura, quae iudicio prudentis varijs casibus praesumi po- test ex necessitudine, familiaritate &c.

Petes 2. an habens privilegium audiendi con- fessiones, habeat eo ipso privilegium hoc Sacra- mentum ministrandi?

Resp. cum varijs, verius esse non habere, cum sint officia plane disparata, & frequenter possit subesse ratio dandi privilegium quoad confes- siones, reueruato iure pastoris quoad administratio- nem huius Sacramenti.

Consequenter dicendum eum, qui habet priui- legium eligendi confessorium, non habere eo ip- so privilegium eligendi ministrum huius Sacra- menti.

Paulus 3. concessit religiosi Societatis Iesu privilegium Eucharistiam ministrandi, de quo vi- de supra quaest. 80. art. 11. dub. 2. ubi ostendimus ex bulla per hoc privilegium non dari facultatem ita ministrandi Eucharistiam, ut per illam sum- ptionem satisfiat praeepto annuae communionis, vel communionis per modum viatici: immo

quamuis haec exceptio non fieret, usu ecclesiasti- co Paschalis communio, & per modum viatici re- seruantur Pastori.

Qui ministrat hoc Sacramentum sine potestate ordinaria, vel delegata modo supra explicato, pec- cat mortaliter ex suo genere, quia usurpat alie- num officium in re magni momenti: in genere ta- men loquendo nullam poenam ipso facto incurrit. Dico, in genere, quia per Clementinam 1. de pri- uilegijs, §. 1. religiosi, qui praesumpserint Eucha- ristiam ministrare clericis, vel laicis absque pasto- ris licentia, ipso facto incurrunt excommunicationem Papae reseruatam, circa quem can.

Notandum 1. eum non habere locum in reli- gioso ministrante Eucharistiam alteri religioso, quantumvis in eo peccaret, quia per clericos pas- sim intelliguntur clerici saeculares parochis sub- iecti.

Notandum 2. religiosum bona fide proceden- tem, & ex praesumpto consensu pastoris praeben- tem hoc Sacramentum laico &c. non incidere in canonem, quantumvis forte pastor non consen- tiat, quia canon requirit praesumptionem, quae eo casu non interuenit. Immo ne quidem incidere, si procedat ex ignorantia crassa, quia talis igno- rantia non sufficit ad praesumptionem, ad quam requiritur notitia, vel saltem ignorantia affectata ipsius legis, per quam fertur censura.

Notandum 3. neque incurrere censuram eum, qui in necessitate ministrat infirmo Sacramen- tum, quia videlicet abest pastor, vel alius ab eo delegatus, vel quamuis adit, iniuste negat viati- cum; quia eo casu minister non peccat, nec potest dici praesumere, cum facultatem tacitam ab Ec- clesia habeat.

Dubium est, num incurratur censura solum ra- tione administrationis Eucharistiae per modum viatici: ita sentiunt aliqui, sed omnino verius est quod censent alij, scilicet religiosum alijs non ha- bentem potestatem hanc excommunicationem incurrere: si etiam extra casum necessitatis mi- nistrat hoc Sacramentum saeculari sine licentia pa- storis, quia verba canonis sunt generalia, & moti- uum legis etiam eo casu potest locum habere, ut videlicet religiosi non inuadant officium pastoris contra eius voluntatem.

Dubium etiam esse potest, num concessio pa- storis ita debeat esse specialis, ut persona mini- strans, item cui ministratur, debeat designari: id enim videtur canon exigere.

Resp. non requiri, sed sufficere facultatem da- tam in genere, quia ex scopo legis aliud non est necessarium, & qui hoc modo habet facultatem, non potest dici praesumere: quod ergo in canone dicitur, licentia speciali, solum opponitur praesum- ptioni.

ARTICVLVS IV.

Vtrum sacerdos consecrans teneatur su- mere hoc Sacramentum?

AFFIRMAT, quia consecrans hoc Sacramentum sacrificat, sacrificans autem debet fieri parti- ceps sacrificij edendo de illo, de qua doctrina co- modius in materia de sacrificio, ubi & de eo, quod docet D. Th. in fine corporis, & ideo necesse est, quod sacerdos, quotiescumque consecrat, sumat integrè hoc Sa- cramentum, quibus verbis docet eum debere necesse- sario sumere utramque speciem.

Per cleri-
cos passim
intelligun-
tur clerici
saeculares
parochis
subiecti.

Ignorantia
crassa non
sufficit ad
praesumptio-
nem.

Dubium in-
ciens.
Etiam ex-
tra casum
viatici in-
curritur
haec censura.

Dubium.

Resoluitur.
Licentia
specialis in
canone op-
ponitur
praesum-
ptioni.

Resp. affir.